

[Oluf Pedersen.]

som skal træffes efter den Lov, som blev vedtaget her i Foraaret, er det saadan, at en Række af dem skal træffes ifølge Loven, andre kan Ministeren træffe. Jeg vil mene, at der baade med Hensyn til de Foranstaltninger, der skal, og de Foranstaltninger, der kan træffes, maa være en naturlig Tidsfrist. Der er ikke fastsat noget i Loven herom, og derfor maa det for mig staa saadan, at Ministeren efter den Redegørelse, han har givet, maa siges at have overholdt det, som Loven har fastsat han skulde.

Jeg maa ogsaa over for Spørgsmaalet om Gasmasker, som her har været draget frem, sige, at her er det utvivlsomt, at man har staaet over for Forsøg paa privat Spekulation. Den højtærede Minister var jo inde paa, at der var Penge at tjene ved Militærforanstaltningerne og ogsaa Penge at tjene ved de Foranstaltninger, som det her drejer sig om. Man er jo saa tilbøjelig til at sige: Ja, men der er andre Lande, der træffer tilsvarende Foranstaltninger. Heroverfor tror jeg, at man skal være opmærksom paa, at ogsaa i det Tilfælde kan det i de andre Lande dreje sig om Penge for visse Interesser. Der er for mig ingen Tvivl om, at man i hvert Fald overdriver Værdien af Gasmasker, og der er jo Grund til at være opmærksom paa, at der aldrig har været Tale om et Gasangreb paa en By.

Med Hensyn til den Pjece, som man her saa stærkt har diskuteret, og hvormed det er oplyst, at praktisk talt ingen læste den, synes jeg, at det havde været meget naturligt, at man, naar det drejede sig om en saadan Oplysning, saa brugte Aviserne og Radioen dertil. De Penge, man gav ud til Pjecen, var for saa vidt spildt. Hele det Angreb, der har været rettet mod Ministeren paa Grund af Pjecen, finder jeg er helt ved Siden af.

Jeg maa altsaa efter den Redegørelse, som Ministeren har givet, og de Foranstaltninger, han har foretaget, mene, at Loven er holdt. Jeg maa mene, at han maaske har været lidt for rask i nogle Tilfælde til at træffe disse Foranstaltninger. Ud fra vor Opfattelse maa vi efter en saglig Vurdering stemme imod den Dagsorden, som er stillet af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft. Med Hensyn til den Dagsorden, som er stillet af Regeringspartierne, og hvori man søger at gøre Sagen til en politisk Sag, da maa jeg sige, at den Dagsorden kan vi ikke stemme for.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):
Jeg bestræbte mig for i min første Tale at

give en saa koncis, konkret og nøjagtig Oplysning som overhovedet muligt om min Administration af den Lovgivning, der her er Tale om, idet jeg tilføjede, at var der noget med Hensyn til Enkeltheder, som Rigsdagen søgte nærmere undersøgt, da var jeg rede til at møde for ethvert Udvalg, Rigsdagen i den Henseende maatte ønske, jeg skulde møde for.

Jeg har Lov til at sige efter den Forhandling, der nu har været, at den Fremstilling, jeg har givet, er ikke paa noget Punkt bestridt, og jeg skal derefter vende mig med et Par Ord til de Udtalelser, der fremsattes af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, idet jeg i og for sig kan behandle de forskellige Enkeltheder i hans Tale generelt, da de byggede paa en ganske bestemt Tankegang, en ganske bestemt Opstilling af Problemet i dette Øjeblik.

Det, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft begyndte med at sige, var, at han havde intet at indvende imod Tempoet eller imod Indholdet af det Arbejde, Københavns Kommunes Luftværnsudvalg havde foretaget. Deri gav han mig Ret, der var intet at kritisere. Det ærede Medlem føjede til: men det havde Indenrigsministeriet jo intet haft at gøre med. Det var nærmest, som vi havde været en Klods om Benet paa dette Arbejde. Ja, jeg ved ikke, det er jo lidt flot. Naar jeg tænker paa, at i dette Udvalg sad Indenrigsministeriets Departementschef, der sad Medicinaldirektøren, der sad Rigspolitichefen, saa er det meget flot af det ærede Medlem at sige, at det kan man ganske se bort fra, Indenrigsministeriet har intet haft at gøre med dette Arbejde.

Men altsaa, Indholdet af det ærede Medlems Udtalelse var, at der er intet at bebrejde Københavns Kommunes Luftværnsudvalg, hverken med Hensyn til Indholdet af Arbejdet eller med Hensyn til Tempoet. Jeg er ganske enig deri, selv om jeg søgte at skynde noget paa Arbejdet for at faa Loven forelagt paa et noget tidligere Tidspunkt. Jeg er enig deri, og jeg har føjet til: Der er intet Menneske, der har Begreb om det Arbejde, man her stod over for, der havde tænkt sig Muligheden af, at Indenrigsministeriet skulde gaa til Gennemførelsen af den nye Lov og gaa til Gennemførelse i Praxis af alle de Ting, som Københavnsudvalget havde beskæftiget sig med, forinden den paagældende Betænkning forelaa. Ingen. Og det er Grunden til, at i Foraaret, da denne Sag var til Behandling her i Rigsdagen, bebrejdede det ærede Medlem Hr. Ole